

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 9C/139/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814209169
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubov Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8814209169.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ľubov Vargovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany, zastúpeného Advokátska kancelária Goliášová Gabriela, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: I. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. W. XXXX/XXX, W., J. U. R. R. XXX/XX, F. M. A., o zaplatenie 2.136,84 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 203,99 € s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 203,99 € od 26.06.2013 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.136,84 € s úrokom z omeškania vo výške 176,46 € odo dňa 26.06.2013 do 31.12.2013 a s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 2.136,84 € odo dňa 01.01.2014 do zaplatenia a trovy konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 21.11.1012 uzatvoril žalovaný so žalobcom úverovú zmluvu číslo P. XX/XXXXXX prostredníctvom spoločnosti Autocentrum AAA Auto, a.s., prevádzkareň Michalovce, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na nákup osobného motorového vozidla Škoda Felicia Combi 98-01, 1.3 GLX v hodnote 1558 €. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.656,35 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 48. mesačnými splátkami po 84,67 €. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru a napriek upomienkam dlžné splátky nedoplatil. Žalobca preto v súlade s úverovými podmienkami, dňa 25.06.2013 pristúpil k zosplatneniu úverovej zmluvy a vyzval žalovaného doporučeným listom vrátil dlžnú čiastku vo výške 2.834,44 € a stanovil mu lehotu do 16.07.2013. Žalovaný do uvedeného dátumu dlžnú sumu neuhradil, preto došlo k účinnosti prevodu vlastníckeho práva k vozidlu, ktoré bolo žalovanému odobraté a následne predané za 900 €. Výťažok z predaja predmetu úveru bol započítaný voči dlžnej čiastke žalovaného. Náklady spojené s predajom vozidla boli vo výške 202,40 €. Dňa 28.08.2013 žalobca zaslal žalovanému oznámenie o odpredaji vozidla s výzvou k doplateniu dlhu vo výške 2.224,79 € do 11.09.2013. Táto čiastka pozostáva zo zosplatneného úveru vo výške 2.834,44 € (mínus suma za odpredaj vozidla vo výške 900 € + náklady spojené s predajom vozidla vo výške 202,40 €), t. j. suma 2.136,84 €, úroku z omeškania za obdobie od 26.06.2013 do 30.06.2013, t. j. vo výške 2,52 € a úroku z omeškania za obdobie od 01.07.2013 do 31.07.2013, t. j. úrok z omeškania vo výške 85,43 €. Žalobca si tiež uplatnil úrok z omeškania zo sumy 2.136,84 € odo dňa 01.01.2014 do zaplatenia v zákonnej výške.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to úverovou zmluvou č. P. čl. 6-9, zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva čl. 10-11, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. čl. 12-16, protokolom o prevzatí predmetu financovania čl. 17, výzvou k splateniu celého úveru - zosplatnenie čl. 18, kalkuláciou finančného vyrovnania pre predčasné splatenie a ukončenie úverovej zmluvy k 25.06.2013 čl. 19, oznámením o predaji vozidla a výzva k doplateniu dlhu čl. 22, faktúrou čl. 25, 29, 31, 34, splátkovým kalendárom zmluvy o úvere čl. 35-36, podaním žalobcu zo dňa 19.12.2014 čl. 46-47, výsluchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca a žalovaný dňa 21.11.2012 uzavreli úverovú zmluvu č. P., predmetom ktorej bolo financovanie motorového vozidla značky Škoda Felicia Combi 98-01, 1.3 GLX, rok výroby 2001. Predmet financovania bol dodaný dodávateľom spoločnosťou Autocentrum AAA, a.s. Michalovce. Predajná cena predmetu financovania bola stanovená na 1558 €, zaplatené v hotovosti klientom 200 €, pri celkovej výške úveru 1656,35 €. Predmetný úver bol poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 54,15%, RPMN 69,89 %, celkovými nákladmi spotrebiteľa 2407,81 €, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 4.064,16 €, mesačná splátka 84,67 € v počte 48. Dátum prvej splátky bol určený na deň 19.12.2012 a konečná splatnosť úveru dňa 19.11.2016

V bode 5. Zmluvy - Zabezpečenie úveru, zmluvné strany sa dohodli, že úver vrátane jeho príslušenstva je zabezpečený a) zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k Predmetu financovania, ktorá bude uzatvorená zmluvnými stranami samostatne, po podpise tejto ÚZ.

Toho istého dňa žalovaný a žalobca uzatvorili zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva v zmysle § 553 až 553e OZ. Podľa bodu 3, čl. 3.1, veriteľ - žalobca a dlžník (žalovaný) sa podpisom tejto zmluvy dohodli, že vlastnícke právo k predmetu financovania sa z dlžníka na veriteľa prevádza bez ohľadu na odovzdanie a prevzatie predmetu financovania okamihom, ktorý bezprostredne nasleduje po tom, čo dlžník nadobudol vlastnícke právo k predmetu financovania podľa kúpnej zmluvy, uzatvorenej medzi dlžníkom a predajcom, a to s rozvázovacou podmienkou úplného splatenia pohľadávky podľa ods. 2.2 tejto zmluvy.

Prílohou zmluvy bol preberací protokol o prevzatí predmetného motorového vozidla, ktorým žalovaný potvrdil prevzatie motorového vozidla.

Podľa hlavy 1, § 1 úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej len „ÚP“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 ObZ a sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy a zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, uzatváraných medzi spoločnosť (§2 ÚP).

Podľa Hlavy 4, §1, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ.

Za účelom zabezpečenia pohľadávky spoločnosti z ÚZ, vrátane jej príslušenstva, uzatvorila spoločnosť s klientom vedľa ÚZ, zabezpečovaciu zmluvu (hlava 6, §1).

Podľa hlavy 19. Záverečné ustanovenia, § 9, ÚZ, ÚP, Metodická príručka a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadi príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Listom zo dňa 28.08.2013 žalobca oznámil žalovanému, že vozidlo bolo predané za 900 €, náklady spojené s predajom vozidla zaúčtované po zosplatnení úverovej zmluvy sú 202,40 €. Celkový výnos z predaja vozidla je 697,60 €, o ktorý bol je ponížený záväzok žalovaného. Zároveň ho vyzval dlžnú čiastku 2.224,79 € zaplatiť najneskôr do 14 dní od vystavenia tejto výzvy.

Podľa faktúry č. N. zo dňa 10.08.2013 žalobca odpredal vozidlo za sumu 900 €.

Náklady v sume 202,40 € pozostávajú zo sumy 60 €, ktorú spoločnosť AUTO DAREX, Bratislava vyfakturovali žalobcovi faktúrou č. XXXXXXXX dňa 23.08.2013 za odhlásenia vozidla, dňa 16.08.2013 na sumu 86,40 € ako odmenu 8% v zmysle rámcovej komisionárskej zmluvy, za poisťné v prospech Generali poisťovňa, a.s., ktoré žalobca uhradil vo výške 21 €, za obdobie 25.06.2013 do 23.08.2013 a

zo sumy 35 €, ktorú žalobcovi vyfakturoval znalec I.. B. dňa 29.7.2013 ako odmenu a náhradu za stratu času určenú dohodou podľa zákona č. 382/2004 Z.u.

V prospech úverového účtu žalovaný realizoval úhrady vo výške 254,01 €.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je pravdou, že s manželkou kupovali Škodu Felícia za kúpnu cenu 1.656,35 €, pričom na zmluve bol uvedený iba žalovaný. V prospech žalobcu uhradil iba tri splátky. Vozidlo po troch týždňoch vykazovalo vady, odišiel celý motor, preto dal auto do servisu vo Vranove nad Topľou. Doklady o tom odniesol do spoločnosti AAA Auto Michalovce, keď mal záruku na predmetnom vozidle. Oprava stále 613 €. Vozidlo sa v súčasnosti nachádza u žalobcu. V súčasnej dobe žalovaný nemá ani auto, ani finančné prostriedky. Toho času je nezamestnaný, manželka pracuje na VPP, spolu poberajú 360 € mesačne a majú tri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému na financovanie motorového vozidla, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže žalovaný si svoju povinnosť splácať úver neplnil, žalobca listom zo dňa 02.07.2013 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

V zmysle úverovej zmluvy ako aj písomného podania žalobcu, žalobca reálne poskytoval žalovanému úver vo výške 1358 €, čo bolo potvrdené aj výpisom z účtu zo dňa 06.12.2012. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach po 84,67 €, pričom podľa zmluvy mal zaplatiť 48 splátok, teda spolu mal uhradiť 4.064,16 €. Je nepochybné, že žalovaný úver čerpal, avšak v prospech žalobcu uhradil iba tri splátky v sume 254,01 €.

Súd sa v ďalšom zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá, ako je uvedené v bode 4. zmluvy predstavovala 54,15% ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov (48 splátok) novembri 2012 činil úrok 12,93 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako štvornásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 5 násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúčinný.

Judikatúra súdov nikdy nespochybnila, že neprímerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (porov. právne veci NS SR sp. zn. 1MCdo 1/09 z 31.7.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.4.2012, NS ČR sp. zn. 21Cdo 1484/04 z 15.12.2004, KS v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011, 3Co 67/2012 z 24.10.2012, 6Co/138/2012 z 7.5.2013)

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je dojednanie o výške úrokovej sadzby poskytnutého úveru pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatné a preto súd žalobcovi nárok na úrok z úveru nepriznal.

Žalobca skutočne poskytol žalovanému úver v sume 1.358 € a žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 254,01 € a za odpredaj vozidla žalobca získal 900 €, čo spolu predstavuje 1154,01 €. Pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov a poplatkov z úveru, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zvyšnú sumu a to vo výške 203,99 € a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Žalovaný tým, že riadne a včas neuhradil svoj peňažný záväzok žalobcovi, tomuto vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná ku dňu ku dňu 26.6.2013, bola 0,25% ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 26.6.2013 bola teda 8,2% ročne, súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou vo výške 8,25 % ročne od 26.6.2013 do zaplatenia z dlžnej sumy.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca si uplatnil nárok vo výške 2136,84 €, avšak bol úspešný iba do sumy 203,99 €. V predmetnej veci mal žalovaný úspech vo výške 90% a žalobca vo výške 10%. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu (90% - 10%) žalovanému ako úspešnejšiemu účastníkovi vznikol nárok na priznanie trov konania vo výške 80% z jeho celkových trov konania. Nakoľko však žalovanému v priebehu konania žiadne trovy nevznikli a ani si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol tak, žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Vranov nad Topľou (§ 204 ods.1 OSP).

Podľa ust. §-u 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. §-u 205 ods. 2 OSP, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. §-u 205 ods. 3 OSP, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.